

ADVIES Nr 15 / 1999 van 10 mei 1999

O. Ref. : 10 / IP / 1998 / 496

BETREFT : "VICLAS"-systeem voor misdaadanalyse

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens;

Gelet op het verslag voorgesteld door het Secretariaat;

Brengt uit eigen beweging op 10 mei 1999 het volgende advies uit:

I. VOORWERP VAN HET ADVIES :

De Nationale Brigade van de Gerechtelijke Politie vroeg de Commissie om advies inzake bepaalde ontwikkelingen in het VICLAS-systeem.

VICLAS ("Violent Crime Linkage Analysis System") is een systeem dat het gerechtelijk onderzoek ondersteunt en gericht is op het onderzoek naar zware misdaden die de lichamelijke integriteit van personen aantasten en mogelijk seriegewijs gepleegd worden (moorden, seksuele gewelddadigheden, ontvoeringen door anderen dan de ouders). Het gaat om misdaad van "pathologische" oorsprong, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de moorden die diefstal vergemakkelijken, ontvoeringen door de ouders in het kader van conflictueuze echtscheidingen, enz...

De verwerking wordt gevoed door informatie die door middel van een gerichte vragenlijst, die verschillende parameters beslaat met betrekking tot de begane feiten, de daders van deze feiten en het betrokken slachtoffer. Deze informatie wordt verzameld in de loop van het onderzoek naar de in het kader van dit systeem in aanmerking genomen misdrijven. De doelstelling van het systeem bestaat uit het bijeenbrengen en rangschikken van elementen voor analyse. Vanuit dit oogpunt kunnen alle elementen, alle bijzondere kenmerken van een wanbedrijf of van de dader ervan, relevant zijn en leiden tot het vaststellen van verbanden tussen verschillende strafzaken.

Dit in Canada ontwikkelde misdaadanalysestelsel wordt momenteel gebruikt in verscheidene Europese landen: het Verenigd Koninkrijk, Nederland, België, Oostenrijk, sommige Duitse deelstaten. In Zweden, Noorwegen en Denemarken zou het in 1999 ingevoerd moeten worden. Daarenboven wordt het gebruikt in Oosteuropese en niet-Europese landen.

Het VICLAS-systeem wordt in zijn huidige vorm gebruikt door de Gerechtelijke Politie, maar zou in de loop van het eerste semester van dit jaar gewijzigd moeten zijn om een snellere en efficiëntere opzoeking mogelijk te maken, en om de vragenlijst aan te passen aan de specifieke Europese behoeften. Alvorens deze wijzigingen uit te voeren, wensen de projectverantwoordelijken dat de Commissie het programma beoordeelt. Zij willen het risico niet lopen dat men hun verwijt een nieuw programma te gebruiken dat in strijd zou zijn met de wet van 1992 en met hoge kosten gepaard gaan (personeelsvorming, apparatuur...). De Commissie wil van de gelegenheid gebruik maken om een advies uit te brengen dat een kader schept voor het gebruik van dit systeem conform de beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

II. ONDERZOEK :

A) Doeleinde van de verwerking

De vraag naar de rechtmatigheid van de verwerking moet voorafgaandelijk gesteld worden, voor zover enkel een erkenning van deze rechtmatigheid het gebruik van een systeem, dat zoveel risico's voor de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen inhoudt, aanvaardbaar kan maken. Gelet op de lengte en op de extreme gedetailleerdheid van de VICLAS-vragenlijst, lijkt het van belang om, vooraleer het gebruik van het systeem te "regelen", na te gaan of dit gebruik zelf wenselijk is.

De uitleg die de Commissie op dit punt verkreeg, lijkt overtuigend: VICLAS is een systeem dat in het buitenland zijn sporen heeft verdiend, en het wijdverspreide gebruik ervan in Europa wijst erop dat het een hoog presterend instrument is waarvan het nut voor de onderzoekers vaststaat. Gelet op de ernst van de beoogde misdaden, kan de draagwijdte van de gevraagde inlichtingen gerechtvaardigd worden; de Commissie heeft een gelijkaardige redenering gevolgd in haar advies nr. 06/98 inzake de Europolbestanden opgericht voor analyse ⁽¹⁾.

Niettemin wordt VICLAS momenteel enkel door de Gerechtelijke Politie gebruikt, in het kader van moorddossiers, alhoewel het programma eveneens bedoeld is voor de misdaadanalyse van zware seksuele gewelddadigheden. Dit soort zaken wordt momenteel aan de Rijkswacht toevertrouwd, die geen gebruik maakt van VICLAS. Dit systeem wordt dus onder zijn mogelijkheden benut.

Deze situatie is problematisch: enerzijds zou men de in VICLAS verzamelde gegevens als proportioneel kunnen beschouwen indien zij dienen om een veelzeggend aantal zaken op te lossen. Onopgehelderde moordzaken van "pathologische" oorsprong zijn evenwel slechts zeer beperkt in aantal, zelfs indien zij waarschijnlijk spectaculairder zijn of meer opzien wekken dan andere zaken. Anderzijds komen zware seksuele gewelddadigheden veel meer voor; wil men dus dat het proportionaliteitsbeginsel in acht wordt genomen, moet VICLAS paradoxalerwijze in een groot aantal gevallen gebruikt worden. Anderzijds stelt zich een tweede vraag inzake het risico van een snelle toename van gegevensbanken: al gebruikt de Rijkswacht VICLAS niet, toch lijkt het niet wenselijk dat zij volledig afzonderlijk haar eigen systeem ontwikkelt waarin gedeeltelijk dezelfde gegevens als in VICLAS zijn opgenomen (risico op dubbele input, enz...).

Kortom, zolang het gebruik van VICLAS beperkt blijft tot een deel van de beoogde misdaad, betwijfelt de Commissie in ernstige mate dat de verzameling proportioneel is in verhouding tot het beperkte aantal op te lossen zaken. De Commissie beveelt dus aan dat er een overeenkomst wordt getroffen tussen de politiediensten die momenteel belast zijn met de strijd tegen deze soort misdaad, zodat, in het kader van de hervorming van de politiediensten, slechts één gegevensbank gebruikt wordt. De bedoeling is namelijk, voor zover dat mogelijk is, de toename van verwerkingen van dergelijk gevoelige gegevens te vermijden.

b) Verzamelde gegevens

De VICLAS-vragenlijst is bijzonder lang en heeft betrekking op talrijke kenmerken van de betrokken personen. De draagwijdte van de verzameling is eigen aan misdaadanalysesystemen: om verbanden te kunnen vinden tussen verschillende zaken kan elk element, hoe onbeduidend dat op het eerste gezicht ook lijkt, van essentieel belang zijn. Aldus zijn de fysieke kenmerken van het slachtoffer net zo belangrijk als zijn of haar sociaal milieu, het feit dat hij/zij tot bepaalde groeperingen behoort, beroepsactiviteit, kledij op het ogenblik van de misdaad, ... Daarom bevat VICLAS gerechtelijke of gevoelige gegevens, of gegevens die de gezondheid betreffen.

¹ Punt 11 van advies 06/98: "het aantal en de soorten gegevens die verwerkt kunnen worden zijn zeer omvangrijk en behelzen bijna de totaliteit van het privé-leven van een persoon. Gezien het over zeer zware misdadigheid gaat kan hiervoor wellicht gepleit worden. Toch blijft het voor de Commissie essentieel dat de omvang van de bevoegdheid strikt gebonden moet zijn aan de finaliteit enerzijds, en aan de pertinentie en proportionaliteit van de gegevens anderzijds."

B.1. Gerechtelijke gegevens

Het geheel van de in VICLAS opgenomen gegevens zijn gerechtelijke gegevens, vermits de voor een zaak verwerkte gegevens noodzakelijkerwijze betrekking hebben op een verdenking (ten opzichte van de dader) of op een wegens een begane misdaad ingestelde vervolging. Maar ook al kiest men voor een engere omschrijving van het begrip "gerechtelijk gegeven", dan nog bevat de vragenlijst gerechtelijke gegevens, in het bijzonder in vraag 75.

Artikel 8 van de wet van 1992, zoals gewijzigd door de wet van 11 december 1998 ⁽²⁾ (hierna: de wet van 1992) stelt dat het verbod op verwerking van gerechtelijke gegevens niet van toepassing is op verwerkingen uitgevoerd "onder toezicht van een openbare overheid of van een ministeriële ambtenaar in de zin van het Gerechtelijk Wetboek, indien de verwerking noodzakelijk is voor de uitoefening van hun taken". De gerechtelijke politie valt vanzelfsprekend binnen dit kader.

Dit punt roept dus geen andere opmerkingen op.

B.2. Gevoelige gegevens

Het VICLAS-systeem verwerkt hoofdzakelijk gevoelige gegevens; alle soorten gevoelige gegevens zijn aanwezig, vermits misdadig gedrag gemotiveerd kan worden door het ras, de etnische of religieuze oorsprong,... van de slachtoffers. Gevoelige gegevens betreffende de dader zijn eveneens essentieel, in het bijzonder die betreffende zijn seksuele leven (vermits dit fundamenteel de grondslag is voor het onderzoek naar verbanden tussen zaken).

Artikel 6 van de wet van 1992, zoals gewijzigd door de wet van 11 december 1998, verbiedt de verwerking van gevoelige gegevens, behoudens voor een bepaald aantal diensten (artikel 3, §3.a, 3, §4, en 3, §6) en in bepaalde, in §2 van artikel 6 opgesomde, gevallen. Geen van deze uitzonderingen is als zodanig van toepassing op de politionele of gerechtelijke verwerkingen. Enkel de afwijking voorzien in artikel 6, §2, l. zou een oplossing kunnen bieden. Deze bepaling voorziet namelijk dat het verbod op verwerking van gevoelige gegevens niet van toepassing is "*wanneer de verwerking van de persoonsgegevens bedoeld in § 1 om een of andere belangrijke reden van publiek belang door een wet, een decreet of ordonnantie wordt toegelaten*". Dus zou deze uitzondering moeten gevonden worden in de normatieve teksten betreffende de politiediensten. De wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, beoogt niet uitdrukkelijk de verwerking van gevoelige gegevens, maar beperkt zich tot de vermelding in artikel 191 dat:

"Bij het vervullen van de opdrachten die hun zijn toevertrouwd, kunnen de politiediensten gegevens van persoonlijke aard en inlichtingen inwinnen en verwerken, meer bepaald met betrekking tot de gebeurtenissen, de groeperingen en de personen die een concreet belang vertonen voor de uitoefening van hun opdrachten van bestuurlijke politie en voor de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie overeenkomstig de artikelen 28bis, 28ter, 55 en 56 van het Wetboek van Strafvordering."

² Wet van 11 december 1998 tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrij verkeer van die gegevens, B.S., 3 februari 1999. Deze wet is nog niet van kracht, maar gelet op het beginsel van directe werking van de Europese richtlijn, beveelt de Commissie aan om vanaf nu rekening te houden met de wijzigingen die de wet tot omzetting heeft aangebracht aan de wet van 1992.

Deze bepaling is niet precies genoeg om de verwerking van gevoelige gegevens door de politiediensten toe te staan. Bijgevolg moet men ervan uitgaan dat de verwerking van gevoelige gegevens in het kader van het VICLAS-systeem geen wettelijke grondslag heeft. **Het is onontbeerlijk dat de wetgever deze leemte zo spoedig mogelijk opvult, rekening houdende met het belang van de aan de betrokken diensten toevertrouwde opdrachten.**

B.3. Gegevens die de gezondheid betreffen

VICLAS bevat gegevens die zowel de gezondheid van het slachtoffer als die van de dader betreffen: we verwijzen hier in het bijzonder naar de vragen 27 (lichamelijke kenmerken: littekens, moedervlekken, misvorming,...) en 38 (geestesziekte, slechte algemene gezondheidstoestand, lichamelijke zwakte,...) betreffende het slachtoffer, 58 (lichamelijke bijzonderheden: littekens, moedervlekken, misvorming,...), 70 (diverse psychologische problemen,...), 71 (geestesziekte) betreffende de dader. Daarenboven wordt een verslag over een medisch onderzoek van het slachtoffer bij het dossier gevoegd⁽³⁾.

Uit het voorgaande vloeit voort dat VICLAS gegevens bevat die de gezondheid betreffen, en dus onderworpen is aan de door artikel 7 van de wet van 1992 gestelde voorwaarden. Artikel 7 van de wet van 1992 verbiedt de verwerking van gegevens die de gezondheid betreffen, behalve (§2.g) "*wanneer de verwerking noodzakelijk is voor het voorkomen van een concreet gevaar of voor de beteugeling van een bepaalde strafrechtelijke inbreuk*". Welnu, zoals in elke verwerking van misdaadanalyse bestaat het doel er niet noodzakelijk in een vastgesteld misdrijf te bestraffen, maar wel verbanden tussen verscheidene zaken vast te stellen. Aldus zal men bijvoorbeeld gegevens betreffende de dader van een opgehelderde zaak bijhouden om te kijken of er geen verband gelegd kan worden met andere, onopgehelderde zaken. Gaat men er bovendien vanuit dat het doeleinde van VICLAS de beteugeling van een vastgestelde strafrechtelijke inbreuk is, dan zou de uiteindelijke veroordeling van een dader de verwijdering van de hem betreffende gegevens met zich mee moeten brengen, overeenkomstig artikel 4, §5 van de wet van 1992. De gegevens inzake de veroordeelden blijven echter na de definitieve uitspraak bewaard, voor de gevallen van recidive (zie onder).

Het verbod op de verwerking van gegevens die de gezondheid betreffen, vervalt eveneens (§2, e) "*wanneer de verwerking om redenen van zwaarwegend algemeen belang verplicht wordt door of krachtens een wet, een decreet of ordonnantie*". Kan men, aangezien deze formulering minder restrictief is dan die in artikel 6 van de wet, met betrekking tot de gevoelige gegevens, ervan uitgaan dat het voornoemde artikel 191 van de wet tot oprichting van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, een adequate wettelijke grondslag vormt? De verwerking van gegevens die de gezondheid betreffen wordt door deze wet niet verplicht, en kan dus geen voldoende grondslag vormen.

De Commissie staat er bijgevolg op eraan te herinneren dat er dringend regels ter zake moeten opgesteld worden, zodat de betrokken diensten, met naleving van de wet, gegevens betreffende de gezondheid zouden kunnen verwerken, voor zover dit voor hen noodzakelijk is.

C) Specifieke opmerkingen in verband met de vragenlijst

De Commissie wenst haar standpunt te verduidelijken inzake bepaalde vragen van het VICLAS-systeem. De bedoeling is hier een kader te scheppen voor het gebruik van het VICLAS-systeem, zodat aan de voorschriften van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt voldaan.

³ Wanneer het slachtoffer overleden is, gaat het om een autopsieverslag: in dat geval hebben de persoonsgegevens geen betrekking op de overleden persoon, maar het kan gebeuren dat het verslag gegevens bevat betreffende de gezondheid van de kinderen van het slachtoffer. Dit is het geval wanneer de autopsie aan het licht brengt dat de overleden persoon aan een erfelijke ziekte leed, die de kinderen zeker hebben.

C.1. Vraag 6

Vraag 6 is fundamenteel, vermits zij de aard van de behandelde zaak vastlegt, en bijgevolg de reden waarom deze in VICLAS opgenomen is. Daarom is de Commissie van oordeel dat de categorie "other offences", die minder zware inbreuken beoogt, zoals het lastig vallen (stalking), kwaadwillige telefoontjes, ... louter gebruikt moet worden in de gevallen waar er ernstige vermoedens bestaan dat de dader van deze handelingen eveneens de dader is van zwaardere, in principe door het systeem beoogde misdaden (bijvoorbeeld wanneer iemand er tijdens kwaadwillige telefoontjes over opschept dat hij al een moord gepleegd heeft of wanneer hij het slachtoffer bedreigt).

C.2. Vraag 14

Zolang de desbetreffende zaak niet opgelost is, zijn de complete personalia van het slachtoffer zeker noodzakelijk. Wil men daarentegen het volledige dossier van een opgeloste zaak bijhouden zodat een modus operandi kan opgespoord en aldus andere zaken opgelost kunnen worden, dan zijn de gegevens die de identificatie van het slachtoffer mogelijk maken, niet meer noodzakelijk. Dit geldt ook voor de gevallen van doorgifte van gegevens naar derde landen: vermits de operationele besluitvorming in een zaak tot de bevoegdheid van de Belgische politiediensten behoort, hoeven de buitenlandse diensten niet op de hoogte zijn van de identiteit van het slachtoffer. De Commissie pleit er in het algemeen voor dat de identificatie van een slachtoffer verborgen blijft tot ze niet meer onontbeerlijk is.

C.3. Vraag 83

Vraag 83 (optioneel) slaat op iedere persoon die op relevante wijze met de zaak verbonden zou kunnen zijn. De Commissie benadrukt het gevaar om dergelijke categorieën vrij in te laten vullen, terwijl het verband tussen die persoon en de zaak uiterst klein kan zijn, en de beoordeling van dit verband uiteindelijk bij de onderzoeker ligt. Welnu, het is duidelijk dat de opname in een dergelijke gegevensbank de betrokken persoon ernstige schade kan toebrengen. De Commissie pleit voor het schrappen van deze vraag.

C.4. Vraag 167

De vraag slaat op de DNA-stalen. De Commissie herinnert eraan dat er geen sprake van kan zijn een gegevensbank op te richten van DNA-stalen, specifiek voor VICLAS : een toename van dermate gevoelige databases moet vermeden worden. De vragenlijst moet zich beperken tot het aanwijzen of er stalen bestaan, en voor de nadien volgende DNA-vergelijkingen moet de normale procedure gevolgd worden.

D) Bewaartermijn

De gerechtelijke politie wenst een bewaartijd van 30 jaar te verkrijgen voor de in VICLAS ingevoerde gegevens. Opdat de pertinentie- en proportionaliteitsbeginselen zo goed mogelijk geëerbiedigd zouden worden, stelt de Commissie voor verschillende bewaartijden vast te leggen naargelang het soort gegevens (wat technisch gesproken geen ernstige problemen oplevert). Aangezien de finaliteit van het systeem erin bestaat om het leggen van verbanden tussen verschillende zaken mogelijk te maken, kan het namelijk noodzakelijk zijn zowel gegevens bij te houden over onopgehelderde zaken, als over opgeloste zaken die tot een rechterlijke beslissing over de dader van de feiten geleid hebben. Rekening houdend hiermee, stelt de Commissie voor met de volgende verschillende bewaartijden rekening te houden.

1. De gegevens ter identificatie van de slachtoffers mogen bewaard worden:

- indien de dader geïdentificeerd is: totdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan;
- indien de dader niet geïdentificeerd is: tot de verjaring van de vervolging van het zwaarste misdrijf.

Gegevens betreffende de slachtoffers mogen nog na deze termijnen bewaard worden, op voorwaarde dat zij geanonimiseerd worden.

2. Gegevens betreffende de daders

De verantwoordelijken van het VICLAS-systeem beweren (zoals vele anderen) dat recidive nagenoeg onvermijdelijk is in het geval van misdaad die door een pathologie van seksuele aard gemotiveerd wordt, en dat de gegevens betreffende de daders gedurende dertig jaar bewaard zouden moeten worden, zelfs indien deze bewaartijd de tijd van hun veroordeling overschrijdt. De Commissie heeft zich steeds terughoudend uitgesproken ten opzichte van de ontwerpen die de daders van seksuele misdaden aan strengere maatregelen willen onderwerpen op het vlak van de bewaring van de hen betreffende gegevens⁽⁴⁾; zij meende immers dat zij niet over voldoende elementen beschikte om de graad van recidive op dit gebied te beoordelen, en dat zij geen genoegen kon nemen met beweringen ter zake gegrond op het "algemeen gezond verstand". De zeer lange bewaartijden houden namelijk serieuze risico's in op het vlak van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (en van het vermoeden van onschuld).

Men moet evenwel weten dat de ervaring van de op het terrein actieve personen deze beweringen neigen te bevestigen. Bovendien voorziet de wet van 25 februari 1999⁽⁵⁾ betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken in erg lange bewaartijden, die gegrond zijn op een bekommernis van opheldering van complexe strafzaken, die met elkaar verband houden.

De Commissie had reeds in haar advies nr. 98/17 betreffende het voorontwerp van wet inzake DNA-onderzoek in strafzaken haar keuze met de volgende woorden weergegeven: *"De Commissie is derhalve van oordeel dat de door de wet nagestreefde doelstellingen en op basis daarvan de bewaringstermijn van de DNA-profielen in de gegevensbank "Criminalistiek" nader bepaald moeten worden. Met name moet duidelijker aangegeven worden of de doelstelling louter in de identificatie van sporen bestaat, dan wel in het opsporen van misdrijven in het algemeen. Indien de wetgever louter tot doel heeft de in het kader van een bepaald misdrijf aangetroffen sporen te identificeren, dan is aan deze doelstelling voldaan eens de sporen geïdentificeerd zijn en zouden de DNA-profielen uit de gegevensbank verwijderd moeten worden vanaf het ogenblik van de identificatie. (...) Is het evenwel de bedoeling over voldoende mogelijkheden te beschikken om ook toekomstige misdrijven op te sporen, dan kan het behoud van geïdentificeerde sporen belangrijk zijn. In dat geval wordt evenwel een databank gecreëerd van mogelijke verdachten, met de daarmee gepaard gaande mogelijkheden van misbruik."*

Het lijkt duidelijk dat VICLAS het mogelijk maken van het leggen van verbanden tussen verschillende zaken tot doel heeft, wat een lange bewaartijd noodzakelijk kan maken.

Om de twee belangen tegen elkaar af te wegen, beveelt de Commissie de volgende termijnen aan.

⁴ Zie inzonderheid advies nr. 37/97.

⁵ Nog niet afgekondigd. Zie Parl. St., Kamer, 1998-1999, 1047/8-96/97.

- Indien de dader niet geïdentificeerd is: tot 10 jaar na de verjaring van de vervolging van het zwaarste misdrijf;
- Indien de dader geïdentificeerd is : tot 10 jaar na zijn rehabilitatie ⁽⁶⁾, of na 30 jaar wanneer de straffen waarschijnlijk niet uitgewist worden; of bij overlijden van de veroordeelde wanneer dit voor de afloop van deze termijnen plaatsgrijpt ⁽⁷⁾.

In ieder geval pleit de Commissie ervoor dat een wetenschappelijk onderzoek wordt uitgevoerd naar de aan dit soort criminaliteit eigen recidive, zodat de talrijke, op dit soort argumenten gegronde vragen, beantwoord kunnen worden.

E) Gebruiksprocedure voor VICLAS

Het spreekt vanzelf dat de beoogde soort verwerking, die een bron van grote risico's voor de persoonlijke levenssfeer van de betrokken personen vormt, gepaard moet gaan met gepaste veiligheidsmaatregelen. Momenteel heeft enkel een zeer beperkt aantal misdaadanalisten toegang tot de gegevensbank. Deze wordt gevoed door de op het terrein actieve onderzoekers, maar de gegevens worden nooit in het systeem opgenomen zonder kwaliteitscontrole door een groep van analisten. Vinden dat de inhoud van bepaalde categorieën moet gewijzigd, worden in samenspraak met de op het terrein actieve ploeg de aanpassingen verricht.

De gevolgde procedure lijkt voldoende waarborgen te bieden op veiligheidsvlak; de Commissie beveelt niettemin aan dat deze procedure schriftelijk vastgelegd en verplicht wordt voor de gebruikers van de gegevensbank. Het zou in het bijzonder wenselijk zijn dat het aantal gebruikers dat VICLAS mag consulteren, beperkt wordt en beperkt blijft, zelfs wanneer de politiehervorming van kracht zal zijn.

F) Doorgifte van gegevens naar derde landen

Indien VICLAS door verschillende landen op gemeenschappelijke wijze gebruikt wordt, rijst de vraag naar de mechanismen volgens welke de overdrachten van gegevens zullen plaatsgrijpen. Interpol lijkt uitgesloten, daar deze de volledige doorgifte van gedetailleerde modus operandi niet toestaat. Het lijkt daarentegen eerder aangewezen om via Europol te gaan, op voorwaarde dat zijn toepassingsgebied *ratione materiae* uitgebreid wordt, wat overwogen kan worden ⁽⁸⁾.

Momenteel dient de Commissie zich niet uit te spreken over wat nog maar een voornemen is, en waarvan het onderzoek eerder het voorwerp moet uitmaken van internationaal overleg tussen de Commissarissen voor de gegevensbescherming.

⁶ Zolang de dader niet gerehabiliteerd is, wordt hij nog "strafrechtelijk gevolgd"; de gedachte die de grondslag vormt van het voorstel van de Commissie, is het tegen elkaar afwegen van het recht op vergeten van de betrokken persoon na zijn rehabilitatie en het gevaar van recidive.

⁷ Voornoemde DNA-wet legt een langere bewaartijd op (tot 10 jaar na overlijden van de veroordeelde), maar een DNA-gegevensbank maakt het mogelijk om met zekerheid sporen te identificeren na het overlijden van de persoon, en dus de onschuld van andere verdachten aan te tonen. Daarentegen maakt een database die gegevens van misdaadanalyse bevat een dergelijk formele identificatie niet mogelijk, en zijn zulke termijnen dus niet gerechtvaardigd.

⁸ Artikel 2 §2 van de Overeenkomst op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie tot oprichting van een Europese Politiedienst (ingevoerd door een Akte van de Raad van 26 juli 1995).

BESLUIT:

Onverminderd de opmerkingen onder de punten A, C, D en E van voorliggend advies, kan de Commissie niet instemmen met de voortzetting van het VICLAS-systeem, daar de wettelijke grondslag voor de verwerking van gevoelige gegevens en gegevens die de gezondheid betreffen ontbreekt. **De Commissie herinnert er uitdrukkelijk aan dat dringend regels ter zake opgesteld moeten worden.**

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) M.- H. BOULANGER

(get.) P. THOMAS